

**NEDERLANDSE
PROVINCIE KARMELIETEN**

Zenderen, 2 oktober 2024

Beste zusters en broeders van de Nederlandse Karmelfamilie,
Beste familieleden, vrienden en bekenden van Loek Seeboldt.

Op maandagmiddag 30 september ontvingen wij het bericht dat onze medebroeder Loek Seeboldt om 13.20 uur is overleden in hospice Thamerthuis in De Kwakel. Loek wist dat hij zou gaan sterven. Nog niet zo lang geleden kreeg hij van de arts te horen dat hij uitgezaaide longkanker had en dat er geen genezing meer mogelijk was. Op 3 september heb ik lang met hem gesproken in Boxmeer. Toen was hij al niet meer in staat om enkele dagen de tijd te nemen om van dierbare personen en plekken in Boxmeer afscheid te nemen en hen te bedanken voor alles wat ze voor hem hadden betekend. Kort daarna is hij opgenomen in het hospice. Daar heeft hij op vrijdag 20 september, in het bijzijn van zijn broer Henk, van vrienden en bekenden, die daarvoor waren uitgenodigd, het sacrament van de zieken ontvangen. Hij vertelde toen hoe dankbaar hij was en dat hem in zijn huidige situatie nog slechts twee dingen te doen stonden: zich toevertrouwen aan wat komen ging en los te laten wat is en wat geweest is. De rust waarmee hij dat zei, geeft mij het vertrouwen dat hem dat gelukt is.

Loek werd op 31 juli 1941 geboren te Amsterdam als jongste van tien kinderen. Al vroeg verloor hij zijn moeder. Hij heeft haar nauwelijks gekend. Zijn vader was in die tijd werkeloos. Voor het gezin Seeboldt heeft dit grote gevolgen gehad. De kinderen werden ondergebracht in pleeggezinnen. Loek is door mevrouw Remmen-van Dijk, die tegenover ons klooster in Boxmeer woonde, liefdevol als pleegzoon opgenomen. Loek is zijn pleegmoeder altijd dankbaar gebleven voor de zorg die hij van haar had ontvangen. Loek werd misdienaar bij de zusters van Julie Postel. Ook waren er goede contacten met meerdere karmelieten uit ons klooster. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Loek interesse had in het kloosterleven en roeping voelde voor de Karmel. Zijn gymnasiumopleiding volgde hij aan ons klein-seminarie Sancti Alberti in Zenderen van 1955 tot 1961. Een van zijn klasgenoten was Jan Engelen met wie Loek een levenslange vriendschap heeft onderhouden.

In 1961 begon Loek aan zijn noviciaat in Boxmeer. Het moet een vreemde gewaarwording zijn geweest om in het zeer besloten milieu van het noviciaat, met nauwelijks contacten naar buiten, te leven terwijl het huis van je jeugd tegenover het klooster staat. Een gedeelte van zijn noviciaat was in Kamp-Lintfort. Na zijn kleine professie op 23 augustus 1962 volgde de filosofiestudie in

Dordrecht, die duurde tot aan zijn grote professie in 1965. De eerste tekenen van een veranderende cultuur en andere opvattingen over het kloosterleven dienden zich aan. De eerste kieren in het zeer besloten leven van een karmeliet in opleiding dienden zich aan. Er kwamen gelegenheden om contact te maken met de wereld buiten het klooster. Loek mocht piano- en harmoniumlessen volgen, hij gaf bijles wiskunde en hij was werkzaam op het woonwagenkamp. Vanaf 1965 volgde hij, na zijn grote professie, de theologieopleiding in Merkelbeek. Naast de colleges in de diverse theologische vakken, volgde Loek ook orgellessen en muziektheorie in Heerlen en was hij dirigent van een jongerenkoor in Brunssum. Tentamens bereidden Loek en Jan Engelen samen voor door bij elkaar proeftentamens af te leggen.

Het jaar 1967 bracht grote veranderingen in de opleidingen aan de grootseminaries van orden, congregaties en bisdommen. Ze werden samengebracht in vijf KIWTO's (Katholieke Instellingen van Wetenschappelijk Theologisch Onderwijs). Ze waren gevestigd in Amsterdam, Utrecht, Tilburg, Nijmegen en Heerlen. Loek verhuisde toen naar Aalsmeer en hij vervolgde zijn studie aan de KTHA te Amsterdam. In 1969 behaalde hij daar de graad van baccalaureus in de theologie en in datzelfde jaar werd hij op 29 maart in Aalsmeer tot priester gewijd. In 1983 deed hij aan de KTHA een doctoraal examen in de theologie, met als specialisatie liturgische wetenschappen.

Loek heeft in zijn Aalsmeerse tijd bepaald niet stil gezeten. Naast zijn studie theologie studeerde hij koördinatie te Utrecht, waar hij ook in 1969 een diploma behaalde. Tevens was hij vanaf 1969 invallend organist, dirigent van het dames- en herenkoor en van het jongerenkoor. Tot 1974 was hij ook lid van het pastorale team in Aalsmeer en eveneens tot 1974 liturgist van het dekenaat Amstelland.

Uit deze opsomming van functies blijkt de liefde van Loek voor muziek en voor zingen. Voor hem was zingen een ware passie. Hij beschouwde het als een vorm van bidden. In zijn dossier komen we meerdere keren de uitspraak tegen die aan Augustinus wordt toegeschreven: "Goed zingen is dubbel bidden." Voor Loek lag hierbij de nadruk op het woord 'goed'. Het gaat niet om gewoon zingen, maar om het zingen met ijver en toewijding. Het gaat om de toewijding naar God. Goed zingen is niet het leveren van een zangprestatie. Het heeft vooral van doen met beleving, met het verstaan van wat je zingt en met het besef dat al je zingen een gerichtheid op God en op de gemeenschap inhoudt.

Een tweede aspect dat naar voren springt is dat Loek met hart en ziel liturgist is geweest en dat hij dat ook zijn hele leven zou blijven. Tijdens zijn opleiding heeft hij het Tweede Vaticaans Concilie intens meegemaakt. Hij heeft zijn leven lang geijverd voor het 'aggiornamento' waartoe paus Johannes XXIII had opgeroepen: het bij de tijd brengen van de kerk. Dat gelovigen volledig, bewust en actief deelnemen aan de liturgische vieringen is vanaf het begin de inzet geweest van al het werken van Loek en dat is het ook heel zijn leven lang gebleven.

Voor Loek was de 'participatio actuosa' van alle gelovigen niet alleen een kwestie van de liturgische vieringen zelf; het begon al met de voorbereiding ervan. Hij heeft ervoor geijverd om de methode van 'Rond de Schrift' voor bezinning op bijbelteksten en voorbereiding van liturgische vieringen, zoals die in onze Karmelprovincie is ontwikkeld, bekend te maken bij liturgiegroepen, parochianen, pastores en studenten. In een artikel in een feestbundel van 2000 bij gelegenheid van de viering van een drievoudig jubileum van Loek heeft Cor Nefkens deze werkwijze in verband gebracht met het karmelitaanse idee dat we niet de vruchten van de contemplatie, maar de

contemplatie zelf aan anderen doorgeven. De werkwijze van Loek noemt hij daarom door en door karmelitaans.

In 1974 werd Loek fulltime staflid van het diocesaan pastoraal centrum van het bisdom Haarlem. Hij was dat tot 1999. Van 1975 tot 2007 woonde hij in Egmond Binnen als uitwonend lid van het convent van Aalsmeer. Daarna woonde hij tot aan zijn overlijden in Kudelstaart. Hij deed assistentiewerk en was dirigent van meerdere koren. Vanuit het bisdom werd hij ook docent aan de KTHA te Amsterdam en later aan de HBO van de Fontys Hogescholen voor liturgie en verkondiging. Vanaf 2005 tot 2015 was hij opnieuw deeltijds lid van het pastorale team in Aalsmeer.

Het ijveren voor een liturgie in de geest van het Tweede Vaticaans Concilie is Loek niet in de koude kleren gaan zitten. Het heeft hem veel strijd, ook innerlijke strijd, opgeleverd. Het concilie met het eerste document over de liturgie en de invoering van de volkstaal, had in ons land geleid tot een enorme golf van enthousiasme en creativiteit. Maar het was rijp en groen wat geproduceerd werd. Een liturgist uit Nijmegen vertelde mij ooit dat rond 1970 meer dan honderd eucharistische gebeden circuleerden. Tegenover deze ongebreidelde creativiteit werd in een aantal bisdommen een beleid gevoerd van indamming en tempering van de vernieuwing. Het heeft niet tot voorzichtigheid geleid, maar tot een polarisatie waarvan tot op de dag van vandaag de sporen nog zichtbaar zijn. Loek heeft onder dit alles geleden. Hij was én kritisch én loyaal. Dat bleek niet altijd te verenigen. In hem streden deze twee met elkaar. Vanuit zijn expertise als liturgist en vanuit zijn beleving van de karmelitaanse spiritualiteit kon hij het soms moeilijk eens zijn met de maatregelen die vanuit de kerkelijke leiding werden genomen. Het heeft innerlijk aan hem geknaagd. Teleurstelling, moedeloosheid en vertwijfeling waren het gevolg. Het gebeurde soms dat Loek op zeer ongebruikelijke tijden vrienden en bekenden, maar ook overheden van kerk en orde, opbelde om zijn nood te klagen en uitwegen te zoeken voor de dilemma's waarmee hij worstelde.

In 2015 kreeg Loek eervol ontslag van zijn functies in het bisdom. Zijn activiteiten als dirigent van meerdere koren en de begeleiding van gespreksgroepen en werkgroepen zette hij voort. Vanaf 2016 werd hij priester-assistent in de parochie van HH. Engelbewaarders te Badhoevedorp en ging hij regelmatig voor in zorgcentrum 'De Meerwende'. Jan Engelen heeft hem hierbij vaak ondersteund. Tot aan het einde van zijn leven is Loek hier werkzaam gebleven.

Loek voelde zich oprecht karmeliet. Hij is lid geweest van de Redactie Liturgie in onze Karmelprovincie en ook lid van de stuurgroep in het klooster van Aalsmeer. Als alleenwonende karmeliet bleef hij zich met de provincie verbonden voelen. Trouw bezocht hij de bijeenkomsten van de alleenwonende karmelieten in het westen van ons land. Samen met anderen heeft hij geijverd voor een officiële erkenning van een regionaal convent Karmel West. Het was voor hem een teleurstelling dat die erkenning er nooit is gekomen.

Ook de beleving van zijn priesterschap maakte deel uit van de inspiratie van waaruit Loek leefde. Hij is priester geweest te midden van de mensen waarvoor hij stond. Zijn nabijheid bij de mensen om hem heen werd zichtbaar in de betrokkenheid van de parochianen toen hij het einde van zijn leven naderde. Zijn humor heeft hij daarbij tot het laatste toe bewaard. In de viering waarin hij de ziekenzalving ontving, was nog steeds zichtbaar en waarneembaar hoe aanwezig hij was en betrokken op allen die het mochten meemaken.

Loek is in vrede gestorven. Zijn innerlijke strijd, die hem soms tot mismoedigheid en vertwijfeling bracht, is omgevormd tot dankbaarheid. Hij was in staat zich over te geven aan het einde en los te laten wat is geweest. Hij heeft ons allen 'Adieu' toegewenst. Voor Loek mag dat ook geschreven worden als 'a dieu'. Het tekent zijn overtuiging dat we elkaar zullen weerzien wanneer we zijn opgenomen in de liefde van onze God.

De uitvaartdienst voor Loek wordt gehouden op **dinsdag 8 oktober om 11.30 uur** in de HH. Engelbewaarderskerk, Pa Verkuijllaan 22 te Badhoevedorp. Voorafgaande aan de viering is er gelegenheid om van 10.30 tot 11.15 uur afscheid van Loek te nemen. Na de viering is er gelegenheid om elkaar te ontmoeten in restaurant Het Forno, Keizersweg 199 in Badhoevedorp. Op **woensdag 9 oktober om 11.00 uur** zullen we Loek begraven op ons kloosterkerkhof te Zenderen na een korte plechtigheid in de parochiekerk aan de Hertmerweg 46 te Zenderen.

Mede namens de familie wensen wij Loek van onze kant 'Adieu - a dieu'.

Huub Welzen, O. Carm.
Prior Provinciaal

Correspondentieadres Karmel:
Nederlandse Provincie Karmelieten
T.a.v. H. Welzen, prior provinciaal
Postbus 57
7620 AB Borne

Correspondentieadres familie:
Dhr. H. Seeboldt
Epicurusstraat 31
1064 ZP Amsterdam